TTB 0535
II CÔ-RINH-TÔ 5:9- 16

HẾT LÒNG HẦU VIỆC CHÚA

Thưa quý vị và các bạn,
Trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh hôm nay chúng ta tiếp đến phần thứ hai của Cô-rinh-tô thứ nhì đoạn 5.

II Cô-rinh-tô 5:9
9 Cho nên chúng ta dầu ở trong thân thể nầy, dầu ra khỏi, cũng làm hết sức để được đẹp lòng Chúa.
Chúng ta nên có lòng mong ước làm hết sức mình để được đẹp lòng Đức Chúa Trời. Chúng ta không nên có lòng mong ước làm việc để trở nên một người nổi tiếng.
Chúng ta được tiếp nhận ***trong*** Con Yêu Dấu của Ngài. Phao-lô nói rõ điều này trong Ê-phê-sô 1:5-6. *bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài!*
Được tiếp nhận trong Đấng Christ là chỗ đứng của tôi trước mặt Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời nhìn thấy tôi trong Đấng Christ. Ngài làm cho tôi có mọi điều tôi cần: sự khôn ngoan, sự công bình, sự nên thánh và sự cứu rỗi. Ngài làm cho tôi được trọn vẹn. Đức Chúa Trời thấy tôi trọn vẹn trong Đấng Christ. Tôi không cần phải thêm điều gì. Khi một người đạt đến mức 100%, người đó có tất cả. Chúng ta là những người tin nhận Đấng Christ, và chúng ta được tiếp nhận trong Con Yêu Dấu của Ngài. Được tiếp nhận trong Đấng Christ là chỗ đứng của những người tin nhận trước mặt Đức Chúa Trời.

Nhưng được sự tiếp nhận ***của*** Ngài là một việc khác. Điều này liên hệ đến tình trạng của chúng ta và liên hệ đến phương cách chúng ta sống. Chúng ta có sống cho Đấng Christ không? Chúng ta có mong được sự tiếp nhận của Ngài không? Lòng mong muốn được tiếp nhận của Đấng Christ không có nghĩa là chúng ta tìm cách đạp lên người khác để trèo lên đỉnh cao. Tôi lo sợ vì có nhiều Cơ-đốc-nhân làm việc như thế, bởi vì họ muốn cho danh tiếng của mình được nổi lên, để cho mọi người biết đến.
Mục sư Tiến sĩ Campbell Morgan kể lại rằng cách nào ông đã dật lộn với vấn đề này. Ong là thầy giáo khi được kêu gọi trở thành người hầu việc Chúa. Đó là một giờ phút đặc biệt cho ông. Ong cảm nhận được lời của Chúa nói với ông, “Con được biệt riêng ra cho chức vụ giảng lời của Chúa. Con muốn trở nên người giảng lớn lao hay muốn trở thành tôi tớ của Chúa?” Ý nghĩ đầu tiên mà Tiến sĩ Morgan có là: “Tôi muốn trở nên người giảng lớn lao.” Đó có thể là một ham muốn tốt, nhưng một thời gian sau đó, Chúa nhấn mạnh điều này trên ông, “Con muốn trở nên người giảng lớn lao hay muốn trở thành tôi tớ của Chúa?” Cuối cùng Tiến sĩ Morgan phải lựa chọn, ông nói với Chúa, “Lạy

Chúa, con muốn trở thành tôi tớ của Ngài hơn những điều gì khác." Ong muốn trở thành một người giảng vô danh, không tiếng tăm.

Tôi xin thưa rằng, tôi nghĩ Đức Chúa Trời muốn làm cho Tiến sĩ Morgan không những trở thành tôi tớ của Ngài, nhưng cũng sẽ trở thành một người giảng lớn lao. Đôi khi chúng ta có ý nghĩ là ước muốn làm những điều lớn lao cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời muốn chúng ta trở thành tôi tớ của Ngài. Các bạn và tôi đến một nơi và chúng ta cần thưa với Chúa, "Lạy Chúa, xin hãy dùng con và cho con làm những gì theo ý tốt của Ngài." Đức Chúa Trời ban cho điều này qua lời của tiên tri Giê-rê-mi: *Còn ngươi, ngươi còn tìm việc lớn cho mình hay sao? Chớ có tìm kiếm, vì nầy, ta sẽ giáng tai vạ cho mọi loài xác thịt; nhưng ngươi, hễ đi đến đâu, ta cũng sẽ ban mạng sống cho ngươi làm của cướp, Đức Giê-hô-va phán vậy.* (Giê-rê-mi 45:5) Các bạn thấy rõ, phải không? Thưa các bạn, các bạn có đang tìm kiếm việc làm lớn lao để nổi danh cho chính mình không? Có nhiều người đang theo đuổi mong ước lớn với lòng ích kỷ. Các bạn có thật sự muốn trở thành tôi tớ của Đức Chúa Trời không? Nếu muốn, các bạn có thể hoàn tất được điều mà Đức Chúa Trời hướng dẫn và Ngài ban thưởng cho các bạn. Xin hãy thành thật với chính mình. Nếu các bạn được sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, xin các bạn hãy làm cho mình trở thành tôi tớ của Ngài, và tôi cũng muốn tiếp tục làm tôi tớ của Đức Chúa Trời.

1. Tôi sẽ đứng trước mặt Chúa vào một ngày trong tương lai và khai trình công tác phục vụ của tôi, và các bạn cũng thế. Đây là nên là động lực chúng ta phục vụ Chúa được tiếp nhận.

II Cô-rinh-tô 5:10
10 Bởi vì chúng ta thảy đều phải ứng hầu trước tòa án Đấng Christ, hầu cho mỗi người nhận lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác thịt.

Hiện nay tại Cô-rinh-tô vẫn còn di tích ghế ngồi của quan tòa để xử đoán dân chúng phạm tội trong thời của Phao-lô.

Nhưng trước tòa án của Đấng Christ chỉ có những ai tin nhận ứng hầu tại đó mà thôi. Tại đó không có xử đoán tội lỗi của người tin nhận, vì tội lỗi của họ đã được tha thứ trọn vẹn bởi Đấng Christ ở thập tự giá. Sự phán xét trước tòa án Đấng Christ là để xem các bạn nhận được phần thưởng hay không.

Khi Phao-lô nói: *chúng ta thảy đều phải ứng hầu trước tòa án Đấng Christ,* Xin các bạn hãy nhớ rằng Phao-lô đang viết cho những người tin nhận. Tất cả những người tin nhận Chúa đều sẽ được xử đoán, để chúng ta nhận lãnh những điều đã làm khi còn trong xác thịt. Chúng ta sẽ bị xử đoán trong phương cách chúng ta sống đời sống Cơ-đốc-nhân, chúng ta đã sống trong cách nào trong khi còn ở dưới thế gian. Khi chúng ta đến trong sự hiện diện của Chúa, chúng ta kết thúc cơ thể cũ. Chúa sẽ hỏi chúng ta là chúng ta dùng cơ thể mình như thế nào? Chúng ta đã sống thế nào dưới thế gian này?

Phao-lô đối diện với câu hỏi này khi ông viết thư cho các tín hữu ở Phi-líp: *Vì Đấng Christ là sự sống của tôi, và sự chết là điều ích lợi cho tôi vậy*. (Phi-líp 1:21). Sau đó Phao-lô nói về lòng mong ước của ông muốn đi ở với Đấng

Christ, nhưng Phao-lô cũng muốn sống lâu hơn để có thể phục vụ hội thánh Phi-líp. Phao-lô muốn tiếp tục giảng Tin lành của Đấng Christ lâu hơn một chút nữa.

Có một buổi tối nọ sau khi mục sư giảng cho hội chúng, ông hỏi: "Có bao nhiêu người ở tại đây muốn lên thiên đàng?" Tất cả mọi người đều đưa tay lên ngoại trừ một cậu trai. Mục sư nhìn xuống cậu ta và hỏi, "Cậu không muốn lên thiên đàng, phải không?" Cậu ta trả lời: "Vâng, tôi cũng muốn lên thiên đàng, nhưng tôi muốn làm xong công việc hôm nay." Phao-lô không muốn đi sớm, Ong muốn ở trong cơ thể này lâu hơn một chút để giảng Tin lành. Phao-lô muốn Đấng Christ được tỏa sáng trong thân thể của ông, để ông được sự chấp nhận của Đấng Christ, để ông có thể nhận được phần thưởng.

Đây là cách mà tôi cảm nghĩ. Tôi muốn ở trong cơ thể này và tôi muốn làm nhiều việc hơn cho Chúa, nếu có thể được. Đây là động lực thứ nhất cho những người tin nhận Chúa: Tất cả chúng ta đều sẽ ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ, và chúng ta sẽ trả lời Chúa về đời sống của chúng ta. Chúng ta sẽ cho Chúa một bản tường trình. Tôi xin nói rõ lại với các bạn một lần nữa, đây không phải là tòa án lớn và trắng được nói trong sách Khải huyền 20:11-15, nơi đó dành cho những người không được cứu phải ứng hầu. Nếu các bạn là người đã tin nhận Chúa, tên của các bạn đã được ghi chép trong sách sự sống, và các bạn có sự sống đời đời. Dầu vậy các bạn sẽ ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ, để được phán xét cho việc ban thưởng. Các bạn và tôi sẽ ứng hầu trước mặt Chúa. Điều này thúc giục chúng ta phục vụ Chúa một cách được Ngài chấp nhận. Khi chúng ta đến trong sự hiện diện của Chúa, Ngài sẽ nói rằng: "Tốt lắm, con là tôi tớ tốt và trung thành."

2. Lòng kính sợ Chúa thúc giục chúng ta kêu gọi mọi người tin nhận.

II Cô-rinh-tô 5:11

11 Vậy chúng tôi biết Chúa đáng kính sợ, nên tìm cách làm cho người ta đều tin; Đức Chúa Trời biết chúng tôi, và tôi mong anh em cũng biết chúng tôi trong lương tâm mình.

Trong Kinh thánh nói nhiều đến việc kính sợ Chúa. Chúng ta được nói cho biết rằng kính sợ Đức Chúa Trời là khởi đầu sự khôn ngoan. (Châm ngôn 9:10)

Thưa các bạn, có một số người theo huynh hướng tự do nói rằng, chúng ta không cần phải sợ Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là Đấng dịu ngọt, đối xử dễ dãi với tất cả mọi người. Xin các bạn đừng để bị lừa dối bởi sự dạy dỗ sai lệch như thế. Các bạn có biết lời của Chúa nói trong sách Hê-bơ-rơ 10:31 *Sa vào tay Đức Chúa Trời hằng sống là sự đáng kinh khiếp thay!* Xin chúng ta đừng cho con người ăn bánh ngọt, xin đừng giảng Tin lành như là trái dưa đỏ, như nắng mùa xuân. Đức Chúa Trời của chúng ta là Đức Chúa Trời thánh, Đức Chúa Trời công bình. Vì là Đức Chúa Trời công bình nên Ngài yêu chúng ta, vì là Đức Chúa Trời công bình nên Ngài muốn cứu chuộc chúng ta. Nhưng thưa các bạn, nếu các bạn không đến với phương cách của Ngài, các bạn sẽ đến trước mặt trong sự phán xét. *Vậy chúng tôi biết Chúa đáng kính sợ, nên tìm cách làm cho người ta đều tin.* Ngày nay có nhiều tòa giảng không giảng về địa ngục. Có rất ít bài giảng nói về sự đoán phạt và phán xét. Kết quả là sự

phán xét của Đức Chúa Trời gần như bị bỏ quên trong Hội thánh Tin lành ngày nay. Chúa Giê-xu nói rằng, Ngài đến tìm và cứu kẻ bị mất. Thưa các bạn, *Sa vào tay Đức Chúa Trời hằng sống là sự đáng kinh khiếp thay!* Chúng ta cần sợ sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. Chúng ta cần nhận thức rằng, chúng ta sẽ chịu trách nhiệm khai trình công việc của mình trước Chúa.

II Cô-rinh-tô 5:12
12 Chúng tôi chẳng lại phô mình cùng anh em, nhưng muốn trao cho anh em cái dịp khoe mình về chúng tôi, đặng anh em có thể đối đáp lại cùng những kẻ chỉ khoe mình về bề ngoài, mà không về sự trong lòng.

Nói một cách khác, nếu các bạn công bố lời khuyên dạy của Đức Chúa Trời, các bạn có thể làm điều này trong cách yêu thương. Các bạn không cần đem sấm sét xuống. Dầu vậy, chúng ta cần nhận thức rõ rằng, con người đang hư mất. Nếu chúng ta nói đều đó, chúng ta không nên kheo mình, không phô trương. Chúng ta không cố gắng để trở nên một người nổi tiếng. Tôi rất sợ những điều thổi phòng mà chúng ta nghe ngày hôm nay. Có nhiều phương cách của tâm lý học, để chỉ cho chúng ta biết cách nào để cải sửa thành một người tốt. Tôi xin thưa với các bạn rằng, nếu các bạn không có Đấng Christ, thì các sự điều chỉnh về tâm lý không có hữu ích gì. Các bạn vẫn là tội nhân, trên đường đi xuống địa ngục. Điều mà các bạn cần nhất là Đấng Christ, tức là Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Lời của Đức Chúa Trời dạy bảo chúng ta rằng, chúng ta đừng phô trương chính mình, chúng ta đừng làm cho chính mình vinh hiển. Điều quan trọng cho chúng ta cần làm là công bố những lời khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Mục tiêu và động lực của chúng ta là giảng ra lời của Đức Chúa Trời để con người nhận biết được sự đoán phạt của Ngài. Điều này có thể làm cho một số hội thánh đang ngủ sống động trở lại.

Rất nhiều người đang sống trong tội lỗi, họ đang trên đường đi đến địa ngục. Nhưng tôi không muốn điều này xảy đến cho các bạn, Đức Chúa Trời cũng không muốn con người hư mất trong tội lỗi, và bị hình phạt. Tôi hết lòng mong ước các bạn hãy ăn năn tội lỗi và tiếp nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu ngay hôm nay.

II Cô-rinh-tô 5:13
13 Vả, hoặc chúng tôi cuồng, ấy là vì Đức Chúa Trời; hoặc chúng tôi dè giữ, ấy là vì anh em.

Phao-lô nói rằng, nhiều người nghĩ ông là kẻ điên khùng. Điều đó cũng chẳng sao. Vì Phao-lô đang làm việc này cho Đức Chúa Trời. Có một số người khác cho rằng Phao-lô là người dè giữ, nghiêm trang. Ong làm điều đó cũng cho lợi ích của họ.

3.Tình thương của Đấng Christ cảm động chúng ta.

II Cô-rinh-tô 5:14- 15
14 Vì tình yêu thương của Đấng Christ cảm động chúng tôi, và chúng tôi tưởng rằng nếu có một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết, 15 lại

Ngài đã chết vì mọi người, hầu cho những kẻ còn sống không vì chính mình mà sống nữa, nhưng sống vì Đấng đã chết và sống lại cho mình.

Có người nghĩ rằng tình yêu của Đấng Christ hạn chế chúng ta, cột buộc chúng ta. Đó không phải là ý nghĩa mà Phao-lô đang nói ở đây. Phao-lô nói rằng, tình yêu thương của Đấng Christ thúc đẩy chúng ta. Chính tình yêu thương Đấng Christ là động lực của chúng ta. Vì tình yêu Đấng Christ thúc đẩy chúng ta giảng ra lời của Đức Chúa Trời. Tình yêu của Đấng Christ cảm động chúng ta.

Chúng tôi tưởng rằng nếu có một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết." Phao-lô nói lời này đến tận cùng trái đất với sứ điệp của Tin lành.

Chúng tôi tưởng rằng nếu có một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết, Nhân loại đang ở dưới án phạt của sự chết. Khi ông A-đam ở trong vườn Ê-đen, ông là người dẫn đầu, ông là đầu của tạo vật cũ. Các tạo vật cũ bị đoán phạt trong A-đam. Đức Chúa Trời đã nói với A-đam: *Ngươi được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai ngươi ăn chắc sẽ chết.* (Sáng thế ký 2:16-17). A-đam đã cố ý không vâng lời Đức Chúa Trời, vì thế ông ở dưới án phạt của sự chết, và khi A-đam phạm tội như thế, ông kéo cả nhân loại theo ông. Các bạn và tôi được sanh ra trong gia đình của sự chết. Tất cả nhân loại giờ đây đang ở dưới án phạt của sự chết.

Vì thế có người nói rằng, ngay từ lúc đời sống các bạn bắt đầu, các bạn mang lấy án của sự chết. Khi vua Đa-vít viết: *Dầu khi tôi đi trong trũng bóng chết.* Đa-vít không đề cập đến lúc cuối cùng của đời sống, nhưng ông nói rằng, tất cả đời sống giống như đi qua trũng của bóng chết, nó tiếp tục tối hơn, hẹp hơn và cuối cùng chúng ta đi đến ngưỡng cửa sự chết.

Có người ví sánh khi A-đam được sanh ra, Đức Chúa Trời đặt ông trong vườn địa đàng Ê-đen, nơi đó sánh như ngọn núi thiên đàng. A-đam có tất cả mọi điều tốt lành, nhưng có một việc mà Đức Chúa Trời bảo ông không được làm. A-đam là người vô tội và đối diện với sự lựa chọn. Đức Chúa Trời bảo A-đam không làm một điều rất quan trọng. Nhưng A-đam đã thất bại. Chúng ta gọi đó là sự sa ngã của A-đam. A-đam té ngã từ núi cao và lăn xuống trũng, nơi chúng ta đang ở hôm nay. Sau khi A-đam té ngã, ông kéo cả giòng tộc của thế giới té theo. Con người không vào trong thế gian từ đỉnh cao như A-đam đã bắt đầu, với trạng thái vô tội, con người bắt đầu từ cái trũng mà A-đam sa ngã.

Chúa Giê-xu Christ đến thế gian từ trời. Ngài là Đấng hoàn toàn vô tội. Ngài là Đấng thánh, không ô uế, tách biệt với kẻ có tội. Chúa Giê-xu đến thế gian để cứu chuộc tội nhân. Ngài đến từ trời, nhưng Ngài không đến trên đỉnh núi cao. Không có ai ở trên đỉnh núi. Ngài không tìm thấy ai ở trong sự thánh khiết. Tất cả đều ở dưới trũng. Tất cả đều ở trong trũng của tội lỗi và sự chết. Chúa Giê-xu đến nơi của sự chết, nơi con người đang ở. Chúa Giê-xu chịu chết cho mọi người. Bởi vì con người chết, Ngài đi vào sự chết, và giờ đây Ngài đem những người tin nhận đến với Ngài trong sự sống phục sinh. Chúa Giê-xu có đem chúng ta trở về trên đỉnh núi, nơi A-đam đã ơ không? Không, Ngài đem chúng ta vào trong các từng trời. Chúng ta là những người tin nhận Chúa Giê-xu Christ sẽ được ngồi trong các từng trời. Như được chép trong Ê-

phê-sô 2:6 *Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jêsus Christ.*

"Nếu có một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết." Chúa Giê-xu đã thế chỗ cho chúng ta. Nhưng ai tin nhận Ngài sẽ được sống lại với Ngài. Họ không sống lại để được đặt trên đỉnh núi, để rồi bị lăn xuống dưới trũng. Nhưng Chúa đem họ lên các từng trời. Đấng đã thế chỗ cho chúng ta. Nếu chúng ta sống, đó là sống bởi đức tin trong Ngài. Và đối với người sống bởi đức tin *không vì chính mình mà sống nữa, nhưng sống vì Đấng đã chết và sống lại cho mình.* Đấng Christ chịu chết để cứu chúng ta khỏi sự chết và sự đoán phạt, nhưng cũng đem chúng ta từ tình trạng của sự chết đến một đời sống mới. Giờ đây đời sống mới của chúng ta nên dâng hiến cho Ngài và sống làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

Đối với con cái của Đức Chúa Trời, điều này được đặt trong sự thông giải mới về gia đình nhân loại.

II Cô-rinh-tô 5:16

16 Bởi đó, từ rày về sau, chúng tôi không theo xác thịt mà nhận biết ai nữa; và, dẫu chúng tôi từng theo xác thịt mà nhận biết Đấng Christ, song cũng chẳng còn nhận biết Ngài cách ấy đâu.

Giờ đây chúng ta không nhận biết con người theo xác thịt. Chúng ta nhìn con người với những cặp mắt khác nhau từ những người chúng ta biết, khi chúng ta còn thuộc về thế gian. Trong thế gian này chỉ có những người hư mất. Dầu đó là người sang trọng, học thức rất cao, nhưng người đó bị kể là hư mất khi không có Đấng Christ. Đối với một người nghèo nàn, thiếu học cũng bị kể là hư mất khi không có Đấng Christ. *Bởi đó, từ rày về sau, chúng tôi không theo xác thịt mà nhận biết ai nữa;* Khi nói như thế, chúng ta không được định giá con người theo chủng tộc, màu da hay địa vị trong xã hội. Chúng ta biết rằng con người xác thịt họ bị hư mất. Nhưng Đấng Christ chết thay cho tất cả mọi người. Đấng Christ chết cho người học thức, giàu có, Đấng Christ cũng chết cho người nghèo nàn, thiếu học. Đấng Christ chịu chết cho mọi tội nhân.

Thánh Gia-cơ viết về đều này trong thư tín của ông đoạn thứ hai nói về sai phạm khi phân biệt đối xử: *Hỡi anh em, anh em đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa vinh hiển chúng ta, thì chớ có tây vị người nào. Giả sử có người đeo nhẫn vàng, mặc áo đẹp, vào nơi hội anh em, lại có người nghèo, quần áo rách rưới, cũng vào nữa; nếu anh em ngó kẻ mặc áo đẹp, mà nói rằng: Mời ngồi đây, là chỗ tử tế; lại nói với người nghèo rằng: Hãy đứng đó, hoặc ngồi dưới bệ chân ta, thế có phải anh em tự mình phân biệt ra và lấy ý xấu mà xét đoán không?* (Gia-cơ 2:1-4). Tại sao phân biệt đối xử như thế là sai? Bởi vì con cái của Đức Chúa Trời, chúng ta nhìn cả gia đình nhân loại đều là tội nhân mà Đấng Christ đã chết thay. Ngay cả lằn ranh giữa người Do-thái và người ngoại cũng bị xóa đi. Tất cả mọi người trong gia đình nhân loại đều là tội nhân trước mặt Đức Chúa Trời. Chỉ có một giải pháp cho con người, đó là tiếp nhận Tin lành cứu rỗi của Đấng Christ ban cho. Chúng ta không được nhận biết con người theo xác thịt. Vì tất cả chúng ta đều ở một mức giống nhau.

Chúa Giê-xu đã đi bộ trên đất này cách đây 2000 năm về trước. Ngài được sanh ra ở Bết-lê-hem, sống lớn lên ở Na-xa-rét, đi lại trong vùng Ga-li-lê, bắt đầu chức vụ ở thành Ca-na, xứ Ga-li-lê, đi xuống thành Giê-ru-sa-lem, chịu chết trên thập tự giá, được chôn ngoài thành trong mộ của Giô-sép, Ngài sống lại vào ngày thứ ba, Chúa Giê-xu hiện ra cùng với các môn đệ của Ngài, và sau đó thăng thiêng về trời. Thưa các bạn, từ đó chúng ta không còn nhận biết Chúa Giê-xu là người của xứ Ga-li-lê nữa.

Vào thời gian lễ Giáng sinh có nhiều người đến Bết-lê-hem, tại đó đông nghẹt người. Họ đi tìm gì? Họ đi tìm kiếm một Hài Nhi, phải không? Ngài không có ở đó. Tại Giê-ru-sa-lem cũng có đông người du hành trong dịp lễ Phục sinh. Chúa Giê-xu Phục sinh không còn ở đó. Các bạn thấy rằng, chúng ta không còn nhận biết Ngài theo xác thịt nữa.

Ngay trong giờ phút này Chúa Giê-xu đang ở bên hữu ngai của Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng Christ vinh hiển. *Bởi đó, từ rày về sau, chúng tôi không theo xác thịt mà nhận biết ai nữa;* Chúng ta không nhận biết Chúa Giê-xu trong xác thịt. Chúng ta không liên hiệp với Giê-xu đi bộ trên đất cách đây 2000 năm về trước, nhưng chúng ta liên hiệp với Chúa Giê-xu vinh hiển. Đó là lý do tại sao chúng ta nói rằng, chúng ta chết với Ngài, và chúng ta sống lại với Ngài, và chúng ta sẽ ở với Đấng Christ trong các từng trời.

Thân chào quý thính giả, kỳ sau chúng ta sẽ tiếp tục phần cuối của II Cô-rinh-tô đoạn 5.